

رسم اسراف دست نخورده باقی مانده است

به حضار محترم و استادان گرامی خیر مقدم عرض می‌کنم و بسیار خوشوقتیم که عده‌ای از مقام‌های مسئول کشاورزی کشور و من جمله دو وزیر سابق به این مجلس تشریف آورده‌اند. ما به همکاری و همراهی بیشتر سیاست و علم و قرار دادن علوم در جایگاه خاصی که در جامعه باید داشته باشند نیاز داریم. تاریخ رابطه علم و کشاورزی در یکصد سال اخیر تاریخ چندان خوشایندی نیست. ما علم را وارد کشاورزی نکردیم بلکه در رسم و آیین کشاورزی دخالت کردیم زیرا نمی‌دانستیم که با کشاورزی چه کنیم.

گاهی هم می‌گفتند که ما به کشاورزی نیاز نداریم بلکه باید کشور را صنعتی کنیم و محصولات کشاورزی مورد نیاز را با قیمتی ارزان از خارج وارد کنیم. پیداست که چنین تلقی‌هایی چه لطمه‌ای به کشاورزی ما وارد کرده است. در پنجاه شصت سال اخیر ما غافل بودیم که چگونه کشورمان دارد خشک می‌شود و اگر کسی هم تذکری می‌داد گوش نمی‌کردیم. اکنون هم با اینکه رودخانه‌ها و دریاچه‌ها و باطلاح هایمان خشک شده است هنوز مسرف‌ترین کشورها در مصرف بی‌رویه یا اتلاف آب هستیم و به جایی رسیده‌ایم که دیگر نمی‌توانیم به آینده آب و نانمان بیندیشیم زیرا این نان و آب دارد قطع می‌شود ولی این اندیشه فقط در میان جمع دانشمندان و معلمان کم و بیش پیش آمده است و رسم اسراف دست نخورده باقی مانده است. این رسم را با دستورالعمل‌های اداری نمی‌توان تغییر داد بلکه باید به فکر ایجاد خودآگاهی در مردم بود. مردم هم باید بدانند که فردا ممکن است زمان قحط آب و نان باشد و داشته‌های کنونی را بیهوده مصرف و تلف نکنند. کاری که ما می‌توانیم بکنیم یکی اینست که بر لزوم پیوند علم با جامعه و بهره‌برداری از اطلاعات مهندسی در کار کشاورزی تأکید کنیم و وظیفه دیگری که داریم اینست که به بالا بردن سطح آگاهی مردم نسبت به آنچه واقع شده است و پیش می‌آید کمک کنیم. از جانب فرهنگستان علوم از تشریف‌فرمایی همه حضرات تشکر می‌کنم. ما وظیفه‌ای احترام به دانش را انجام می‌دهیم و کار دیگری از دستمان برنمی‌آید.